

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю на працю»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Закон України “Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні” (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, N 21, ст.252 із наступними змінами)	
I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	
<p>Стаття 1. Особи з інвалідністю в Україні володіють усією повнотою соціально-економічних, політичних, особистих прав і свобод, закріплених Конституцією України, законами України та міжнародними договорами, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.</p> <p>Центральні і місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи і організації (незалежно від форми власності і господарювання, виду діяльності і галузевої належності), їх філії, відділення, представництва, що ведуть окремий облік результатів фінансової та господарської діяльності, банки та інші фінансові установи, а також представництва іноземних юридичних осіб (у тому числі міжнародних організацій), які використовують працю найманих працівників - громадян України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України (далі - підприємства, установи та організації), фізичні особи, які використовують найману працю, залучають представників громадських організацій</p>	<p>Центральні і місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи і організації (незалежно від форми власності і господарювання, виду діяльності і галузевої належності), їх філії, відділення, представництва, що ведуть окремий облік результатів фінансової та господарської діяльності, банки та інші фінансові установи, а також представництва іноземних юридичних осіб (у тому числі міжнародних організацій), які використовують працю найманих працівників - громадян України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України (далі - підприємства, установи та організації), фізичні особи, які використовують найману працю, залучають представників громадських об’єднань</p>

осіб з інвалідністю до підготовки рішень, що стосуються прав та інтересів осіб з інвалідністю.	осіб з інвалідністю до підготовки рішень, що стосуються прав та інтересів осіб з інвалідністю.
Стаття 2. Особою з інвалідністю є особа зі стійким розладом функцій організму, що при взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження її життєдіяльності, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист.	Стаття 2. Особою з інвалідністю є особа зі стійким обмеженням життєдіяльності , що при взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження її життєдіяльності, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист.
Дискримінація за ознакою інвалідності забороняється.	
Терміни "розумне пристосування" та "універсальний дизайн" вживаються у значенні, наведеному в Конвенції про права осіб з інвалідністю, а термін "дискримінація за ознакою інвалідності" вживається у значенні, наведеному в Конвенції про права осіб з інвалідністю та Законі України "Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні".	<p>Розумне пристосування - здійснення індивідуальних, необхідних і підхожих модифікацій і коректив до робочого процесу особи з інвалідністю, у тому числі обладнання його робочого місця, що дозволяє підвищити втрачений функціонал осіб з інвалідністю до рівня інших працівників.</p> <p>Втрачений функціонал - розлад функцій організму, який призводить до неможливості повної та ефективної участі особи в професійному житті на рівні з іншими особами.</p> <p>Термін "універсальний дизайн" вживається у значенні, наведеному в Конвенції про права осіб з інвалідністю, а термін "дискримінація за ознакою інвалідності" вживається у значенні, наведеному в Конвенції про права осіб з інвалідністю та Законі України "Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні".».</p>
Стаття 3. Інвалідність як міра втрати здоров'я визначається шляхом експертного обстеження в органах медико-соціальної експертизи центрального органу виконавчої	Стаття 3. Інвалідність як міра стійкого обмеження життєдіяльності визначається шляхом експертного обстеження в органах медико-соціальної експертизи

<p>влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p>	<p>центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p>
<p>Особам з інвалідністю, які не мають права на пенсію чи соціальну допомогу відповідно до законів України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю", "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю", пільги надаються на підставі довідки, що безоплатно видається структурними підрозділами соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчими органами міських рад за місцем проживання, в якій зазначаються прізвище, ім'я, по батькові, група та причина інвалідності, а також у відповідних випадках — основні патологічні форми захворювань (по зору, слуху та з ураженням опорно-рухового апарату). Порядок видачі такої довідки та її форма затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.</p>	<p>Особам з інвалідністю, які не мають права на пенсію чи соціальну допомогу відповідно до законів України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю", "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю", пільги надаються на підставі довідки, що безоплатно видається уповноваженими структурними підрозділами / посадовими особами місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за місцем проживання. Порядок видачі такої довідки та її форма затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.</p>
<p>Стаття 5. Порядок та умови визначення потреб у зв'язку з інвалідністю встановлюються на підставі висновку медико-соціальної експертизи та з врахуванням здібностей до професійної і побутової діяльності особи з інвалідністю. Види і обсяги необхідного соціального захисту особи з інвалідністю надаються у вигляді індивідуальної програми медичної, соціально-трудової реабілітації і адаптації.</p>	<p>Стаття 5. Система медичних, психологічних, педагогічних, фізичних, професійних, трудових, фізкультурно-спортивних, соціально-побутових заходів, спрямованих на надання особам допомоги у відновленні та компенсації порушених або втрачених функцій організму для досягнення і підтримання соціальної та матеріальної незалежності, трудової адаптації та інтеграції в суспільство, а також забезпечення осіб з</p>

	<p>інвалідністю технічними та іншими засобами реабілітації і виробами медичного призначення, визначається на підставі індивідуального реабілітаційного плану, складеного медико-соціальною експертизою.</p> <p>У індивідуальній програмі реабілітації особи з інвалідністю визначаються реабілітаційні заходи відповідно до законів України <u>"Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні"</u> та <u>"Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я"</u>.</p>
Індивідуальна програма реабілітації є обов'язковою для виконання державними органами, підприємствами (об'єднаннями), установами і організаціями.	<p>Індивідуальна програма реабілітації особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю) є обов'язковою для виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, реабілітаційними закладами, відділеннями, підрозділами, реабілітаційними установами, підприємствами, установами, організаціями, в яких працює або перебуває особа з обмеженнями повсякденного функціонування, особа з інвалідністю, дитина з інвалідністю, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, типу і форми власності.</p>
Відсутня	<p>Стаття 5¹. Індивідуальна програма реабілітації включає сукупність заходів, зокрема організаційних, терапевтичних, психологічних, технічних, навчальних, освітніх та соціальних, спрямованих на досягнення, за активної участі осіб з інвалідністю, найвищого можливого рівня їх функціонування, якості життя та соціальну інтеграцію.</p>

	<p>Професійна реабілітація спрямована на те, щоб сприяти особі з інвалідністю отримувати та підтримувати належну зайнятість та професійне просування шляхом надання їй можливості використовувати професійну орієнтацію, професійну підготовку та працевлаштування.</p> <p>Соціальна реабілітація спрямована на те, щоб особи з інвалідністю мали змогу брати участь у суспільному житті, та здійснюється насамперед через:</p> <p>стимулювання соціальної активності особи з інвалідністю;</p> <p>розвиток здатності самостійно виконувати соціальні ролі;</p> <p>формування правильного ставлення та поведінки в суспільстві, що сприяє інтеграції осіб з інвалідністю.».</p>
Стаття 6. Захист прав, свобод і законних інтересів осіб з інвалідністю забезпечується в судовому або іншому порядку, встановленому законом.	
Громадянин має право в судовому порядку оскаржувати рішення органів медико-соціальної експертизи про визнання чи невизнання його особою з інвалідністю.	
Стаття 7. Законодавство про соціальну захищеність осіб з інвалідністю в Україні складається з цього Закону та інших актів законодавства, що видаються відповідно до нього.	
Органи місцевого самоврядування зобов'язані інформувати осіб з інвалідністю про зміни і доповнення законодавства про соціальну захищеність осіб з інвалідністю.	
Нормативно-правові акти, які стосуються матеріального, соціально-побутового і медичного забезпечення осіб з	Нормативно-правові акти, які стосуються матеріального, соціально-побутового і медичного забезпечення осіб з

інвалідністю, розробляються за участю громадських організацій осіб з інвалідністю.	інвалідністю, розробляються за участю громадських організацій осіб з інвалідністю та представників соціального бізнесу
ІІ. ДЕРЖАВНІ ОРГАНИ УКРАЇНИ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ З ПИТАНЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ТА ЇХ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ	
Стаття 8. Державне управління з питань забезпечення прав осіб з інвалідністю та їх соціальної захищеності здійснюється в межах повноважень центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування.	Стаття 8. Державне управління в галузі забезпечення соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні здійснюється в межах повноважень центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціальної політики, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення та іншими органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері трудових відносин та соціального захисту населення відповідно до сфери діяльності.

<p>Стаття 9. Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування за участю громадських організацій осіб з інвалідністю, у межах своїх повноважень здійснюють розроблення та координацію довгострокових і короткострокових програм з реалізації державної політики щодо осіб з інвалідністю та контролюють їх виконання, сприяють розвитку міжнародного співробітництва з питань, що стосуються осіб з інвалідністю.</p>	<p>Стаття 9. Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування за участю громадських об'єднання осіб з інвалідністю, у межах своїх повноважень здійснюють розроблення та координацію довгострокових і короткострокових програм з реалізації державної політики щодо осіб з інвалідністю та контролюють їх виконання, сприяють розвитку міжнародного співробітництва з питань, що стосуються осіб з інвалідністю.</p>
<p>Центральні органи виконавчої влади у межах своїх повноважень з урахуванням думки громадських організацій осіб з інвалідністю можуть звертатися до Кабінету Міністрів України з пропозиціями щодо вдосконалення законодавства з проблем інвалідності, сприяють розвитку співробітництва державних і громадських організацій з іноземними країнами з питань соціальної захищеності осіб з інвалідністю.</p>	<p>Центральні органи виконавчої влади у межах своїх повноважень з урахуванням думки громадських організацій осіб з інвалідністю можуть звертатися до Кабінету Міністрів України з пропозиціями щодо вдосконалення законодавства з проблем інвалідності, сприяють розвитку співробітництва державних і громадських об'єднань з іноземними країнами з питань соціальної захищеності осіб з інвалідністю.</p>
<p>Стаття 10. Фінансове забезпечення заходів щодо соціальної захищеності осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, в тому числі Фонду соціального захисту інвалідів, місцевих бюджетів, а також органами місцевого самоврядування за місцевими програмами соціального захисту окремих категорій населення за рахунок коштів місцевих бюджетів.</p>	<p>Стаття 10. Фінансове забезпечення заходів щодо соціальної захищеності осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, в тому числі Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, місцевих бюджетів, а також органами місцевого самоврядування за місцевими програмами соціального захисту окремих категорій населення за рахунок коштів місцевих бюджетів, або інших джерел, не заборонених законодавством.</p>
<p>Положення про Фонд соціального захисту інвалідів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної соціальної політики, з</p>	

урахуванням пропозицій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю.	
Стаття 11. Бюджет Фонду соціального захисту інвалідів формується за рахунок коштів державного бюджету, благодійних внесків, добровільних пожертвувань та інших надходжень.	Стаття 11. Бюджет Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю формується за рахунок коштів державного бюджету, в тому числі Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, благодійних внесків, добровільних пожертвувань та інших надходжень.
Органи місцевого самоврядування мають право утворювати цільові фонди соціальної допомоги особам з інвалідністю, які є складовою спеціального фонду відповідного місцевого бюджету. Порядок і умови витрачання коштів цих фондів визначаються органами місцевого самоврядування з урахуванням пропозицій громадських організацій осіб з інвалідністю.	
ІІІ. ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	
Стаття 13. Центральні і місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування повинні подавати допомогу і сприяти громадським організаціям—осіб з інвалідністю в їх діяльності.	Стаття 13. Центральні і місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування повинні подавати допомогу і сприяти громадським об'єднанням осіб з інвалідністю в їх діяльності.
Стаття 14. З метою виконання статутних завдань і цілей зареєстровані громадські організації осіб з інвалідністю, їх єнілки мають право здійснювати необхідну господарську діяльність без мети отримання прибутку, а також господарську та підприємницьку діяльність шляхом створення госпрозрахункових установ і організацій із статусом юридичної особи, а також підприємств, заснованих на колективній власності громадських організацій.	Стаття 14. Виконавчі комітети місцевих рад, громадські об'єднання, якщо їхнім статутом передбачено здійснення професійної та соціальної реабілітації осіб з інвалідністю, можуть створювати підприємства із статусом юридичної особи захищеної зайнятості для осіб з інвалідністю, якщо: 1) щонайменше 70% усіх осіб, зайнятих на цьому підприємстві, є особами з інвалідністю, а саме: а) належать до першої групи інвалідності,

	<p>б) належать до другої групи інвалідності і хворі на аутизм, психічні захворювання та з розумовою відсталістю;</p> <p>2) не мають на меті отримання прибутку.</p> <p>Діяльність підприємства захищеної зайнятості для осіб з інвалідністю співфінансується з Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, з місцевих бюджетів, коштів громадського об'єднання та інших джерел, не заборонених законодавством. Порядок і умови отримання бюджетного фінансування визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Такі підприємства не можуть здійснювати діяльність, пов'язану з виробництвом та реалізацією палива, тютюну та алкогольних напоїв.</p>
<p>Продукція підприємств і організацій громадських організацій осіб з інвалідністю включається до державного замовлення в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Об'єкти капітального будівництва, які зводяться за рахунок коштів громадських організацій осіб з інвалідністю, у заявленому обсязі включаються до державного замовлення.</p> <p>Держава сприяє забезпеченню матеріально-технічними та іншими ресурсами виконання державних замовлень, зазначених у частинах другій та третій цієї статті.</p>	
Стаття 14 ¹ . Підприємства та організації громадських організацій осіб з інвалідністю мають право на пільги із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) відповідно	Стаття 14 ¹ . Роботодавець, який здійснює підприємницьку діяльність впродовж щонайменше 12 місяців, працевлаштовуючи не менше 25 осіб з

~~до законів України з питань оподаткування. Застосовувати зазначені пільги такі підприємства та організації мають право за наявності дозволу на право користування пільгами з оподаткування, який надається на квартал, півріччя, три квартали, рік центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни.~~

інвалідністю на повний робочий час, які пропрацювали не менше 6 місяців, отримує статус соціального підприємства/підприємця, якщо:

1) рівень повної зайнятості осіб з інвалідністю становить:

а) щонайменше 50%, з яких щонайменше 20% від загальної кількості зайнятих - це особи, віднесені до першої або другої групи інвалідності, або

б) принаймні 30% працівників незрячих або з психічними порушеннями, які мають першу або 2 групу інвалідності;

2) приміщення та робочі місця:

а) відповідають вимогам охорони і безпеки праці;

б) є доступними для осіб з інвалідністю, в тому числі побутові приміщення та спільного користування;

3) надаються послуги з супроводу на робочому місці;

4) заробітна плата для осіб з інвалідністю в розрахунку на повну зайнятість становить не менше, ніж мінімальна заробітна плата.

Соціальні підприємства/підприємці мають право на пільги із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) відповідно до законів України щодо податків та зборів, на отримання позик, поворотної та безповоротної фінансової допомоги (далі - фінансова допомога), дотацій в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

~~Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни, може делегувати в установленому~~

<p>Кабінетом Міністрів України порядку повноваження з надання адміністративних послуг бюджетній установі, що належить до сфери його управління.</p>	
<p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни, визначає доцільність надання державної допомоги підприємствам та організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю у вигляді пільг з оподаткування, поворотної та безповоротної фінансової допомоги (далі – фінансова допомога), позик, сприяє в наданні пріоритетів при розміщенні державного замовлення, у працевлаштуванні осіб з інвалідністю та в інших формах, а також здійснює облік і контроль за використанням такої допомоги.</p>	
<p>Стаття 14². Рішення про надання дозволу підприємствам та організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю на право користування пільгами з оподаткування, отримання позик, фінансової допомоги, дотацій приймаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань соціальної політики, виходячи з техніко-економічного та соціального обґрунтування заходів, для здійснення яких використовуватимуться ці кошти.</p> <p>Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни, обласних, Київської та</p>	<p>Стаття 14². Рішення про отримання статусу підприємства захищеної зайнятості для осіб з інвалідністю та соціального підприємства/підприємця, а також про право користування пільгами з оподаткування, отримання позик, фінансової допомоги, дотацій центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення відповідно до критеріїв, визначених цим Законом, та в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>

~~Севастопольської міських державних адміністрацій, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань соціальної політики про надання дозволу підприємствам та організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю на право користування пільгами з оподаткування або відмову в наданні такого дозволу має бути вмотивованим та базуватися на аналізі соціальної значимості відповідного підприємства, організації громадської організації осіб з інвалідністю та можливості працевлаштування осіб з інвалідністю.~~

~~Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни, приймає рішення щодо:~~

~~надання дозволу підприємствам та організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю на право користування пільгами з оподаткування;~~

~~доцільності надання підприємствам та організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю позик, фінансової допомоги (крім фінансової допомоги на здійснення заходів щодо фізкультурно-спортивної реабілітації, яка надається за поданням Національного комітету спорту інвалідів України), дотацій з урахуванням фінансових можливостей Фонду соціального захисту інвалідів.~~

~~Обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань соціальної політики приймають рішення з питань, зазначених у частині третій цієї статті, стосовно підприємств та організацій громадських~~

організацій осіб з інвалідністю, що отримали за попередній податковий рік валовий дохід в обсязі, меншому за 8400 мінімальних заробітних плат.

Порядок і критерії надання дозволу на право користування пільгами з оподаткування, підстави для відмови в наданні такого дозволу та його скасування, а також порядок та умови надання позик, фінансової допомоги, дотацій підприємствам та організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю визначаються Кабінетом Міністрів України з урахуванням пропозицій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю.

~~Стаття 14³. Рішення про скасування дозволу на право користування пільгами з оподаткування підприємством, організацією громадської організації осіб з інвалідністю приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни, в разі:~~
~~отримання заяви від громадської організації осіб з інвалідністю щодо скасування зазначеного дозволу;~~
~~подання відповідних податкових органів та інших державних органів про порушення законодавства України підприємством, організацією громадської організації осіб з інвалідністю;~~
~~неефективності виробничої діяльності та відсутності соціальної значимості за результатами аналізу центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни, соціально-економічних показників діяльності~~

Стаття 14³. Рішення про скасування статусу соціального підприємства/підприємця або підприємства захищеної зайнятості для людей з інвалідністю ухвалюються у випадку недотримання підприємствами/підприємцями відповідних критеріїв, визначених цим законом, та в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Рішення центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення про скасування статусу соціального підприємства/підприємця або підприємства захищеної зайнятості для людей з інвалідністю мають бути вмотивованими і ґрунтуватися на вимогах чинного законодавства.

Роботодавці, яких позбавили статусу соціального підприємства/підприємця або підприємства захищеної

<p>підприємства, організації громадської організації осіб з інвалідністю; ліквідації підприємства, організації громадської організації осіб з інвалідністю.</p>	<p>зайнятості можуть оскаржити відповідні рішення до суду.</p>
<p>Стаття 15. {Частину першу статті 15 виключено на підставі Закону № 860-IV від 22.05.2003}</p> <p>Місцеві органи громадських організацій осіб з інвалідністю, а також трудові колективи їх підприємств (об'єднань), установ і організацій вправі вносити в органи місцевого самоврядування пропозиції з питань соціального захисту осіб з інвалідністю.</p>	
<p>Стаття 16. Порядок створення, діяльності і ліквідації громадських організацій осіб з інвалідністю регулюється законодавством України про громадські організації, статутами цих організацій, зареєстрованими у встановленому порядку.</p>	<p>Стаття 16. Порядок створення, діяльності і ліквідації громадських організацій осіб з інвалідністю регулюється законодавством України про громадські об'єднання, статутами цих об'єднань, зареєстрованими у встановленому порядку.</p>

<p>IV. ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ, ОСВІТА І ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ</p>	
<p>Стаття 17. З метою реалізації творчих і виробничих здібностей осіб з інвалідністю та з урахуванням індивідуальних програм реабілітації їм забезпечується право працювати на підприємствах, в установах, організаціях, а також займатися підприємницькою та іншою трудовою діяльністю, яка не заборонена законом.</p>	<p>Стаття 17. З метою реалізації творчих і виробничих здібностей осіб з інвалідністю та з урахуванням індивідуальних програм реабілітації їм забезпечується право працювати на підприємствах, в установах, організаціях, а також займатися підприємницькою та іншою трудовою діяльністю, яка не заборонена законом.</p>
<p>Підприємства, установи і організації за рахунок коштів Фонду соціального захисту інвалідів або за рішенням місцевої ради за рахунок власних коштів у разі потреби створюють спеціальні робочі місця для працевлаштування осіб з інвалідністю, здійснюючи для цього адаптацію основного і додаткового обладнання, технічного оснащення і пристосування тощо з урахуванням обмежених можливостей осіб з інвалідністю.</p>	<p>Підприємства, установи і організації, фізичні особи-підприємці, які використовують найману працю, за рахунок коштів Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю або за рішенням місцевої ради за рахунок власних коштів, інших джерел, не заборонених законодавством, у разі потреби створюють спеціальні робочі місця для працевлаштування осіб з інвалідністю, здійснюючи для цього адаптацію основного і додаткового обладнання, технічного оснащення і пристосування, спеціалізованого/спеціального програмного забезпечення, заходи із розумного пристосування, що не становлять непропорційного чи невиправданого тягара для роботодавця тощо з урахуванням обмежених можливостей осіб з інвалідністю.</p>
<p>Відмова в укладенні трудового договору або в просуванні по службі, звільнення за ініціативою адміністрації, переведення особи з інвалідністю на іншу роботу без її згоди з мотивів інвалідності не допускається, за винятком випадків, коли за висновком медико-соціальної експертизи стан його здоров'я перешкоджає виконанню професійних обов'язків, загрожує здоров'ю і безпеці праці інших осіб,</p>	<p>Відмова в укладенні трудового договору або в просуванні по службі, звільнення за ініціативою адміністрації, переведення особи з інвалідністю на іншу роботу без її згоди з мотивів інвалідності не допускається, за винятком випадків, коли за висновком медико-соціальної експертизи стан його здоров'я перешкоджає виконанню професійних обов'язків, загрожує здоров'ю і безпеці праці</p>

<p>або продовження трудової діяльності чи зміна її характеру та обсягу загрожує погіршенню здоров'я осіб з інвалідністю.</p>	<p>інших осіб, або продовження трудової діяльності чи зміна її характеру та обсягу загрожує погіршенню здоров'я осіб з інвалідністю.</p> <p>За порушення вказаних у частині третій цієї статті вимог винні особи притягаються до адміністративної відповідальності.</p>
<p>Стаття 18. Забезпечення прав осіб з інвалідністю на працевлаштування та оплачувану роботу, в тому числі з умовою про виконання роботи вдома, здійснюється шляхом їх безпосереднього звернення до підприємств, установ, організацій чи до державної служби зайнятості.</p>	<p>Стаття 18. Забезпечення прав осіб з інвалідністю на працевлаштування та оплачувану роботу, в тому числі за умови виконання роботи вдома (дистанційно), здійснюється шляхом їх безпосереднього звернення до підприємств, установ, організацій, фізичних осіб-підприємців або до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p>
<p>Підбір робочого місця здійснюється переважно на підприємстві, де настала інвалідність, з урахуванням побажань особи з інвалідністю, наявних у неї професійних навичок і знань, а також рекомендацій медико-соціальної експертизи.</p>	<p>Підбір робочого місця для особи з інвалідністю проводиться переважно на підприємстві, в установі, організації та у фізичної особи-підприємця, де працювала особа до настання інвалідності, з урахуванням висновку медико-соціальної експертної комісії, її побажань до умов праці, а також наявних у неї професійних знань і навичок.</p>
	<p>Роботодавець зобов'язаний забезпечити необхідне розумне пристосування робочого місця особі з інвалідністю, яка залишилася з ним у трудових відносинах після встановлення інвалідності. Розумне пристосування робочого місця полягає у здійсненні необхідних змін у конкретній ситуації або пристосуванні до конкретних потреб з урахуванням висновку медико-</p>

	соціальної експертної комісії, або повідомлених роботодавцю особою з інвалідністю. Фінансування зазначених заходів здійснюється за рахунок власних коштів роботодавця, а також можуть компенсуватися за рахунок коштів Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.
Підприємства, установи, організації, фізичні особи, які використовують найману працю, зобов'язані виділяти та створювати робочі місця для працевлаштування осіб з інвалідністю, у тому числі спеціальні робочі місця, створювати для них умови праці з урахуванням індивідуальних програм реабілітації і забезпечувати інші соціально-економічні гарантії, передбачені законодавством, надавати державній службі зайнятості інформацію, необхідну для організації працевлаштування осіб з інвалідністю, і звітувати Фонду соціального захисту інвалідів про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.	Підприємства, установи та організації, фізичні особи-підприємці зобов'язані виділяти та створювати робочі місця для працевлаштування осіб з інвалідністю, створювати для них належні умови праці з урахуванням висновку медико-соціальної експертної комісії і забезпечувати інші соціально-економічні гарантії, передбачені законодавством, надавати територіальним органам центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції , інформацію, необхідну для організації працевлаштування осіб з інвалідністю.
Особам з інвалідністю, які не мають змоги працювати на підприємствах, в установах, організаціях, державна служба зайнятості сприяє у працевлаштуванні з умовою про виконання роботи вдома.	Особам з інвалідністю, які не мають змоги працювати на підприємствах, в установах, організаціях, територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції , сприяють у працевлаштуванні за умови виконання роботи вдома (дистанційно). Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у

	сфері зайнятості населення та трудової міграції, надають особам з інвалідністю послуги зі сприяння зайнятості відповідно до Закону України «Про зайнятість населення».
Особи з інвалідністю можуть залучатися до оплачуваних громадських робіт за їх згодою.	
Стаття 18-1. Особа з інвалідністю, яка не досягла пенсійного віку , не працює, але бажає працювати, має право бути зареєстрованою у державній службі зайнятості як безробітна.	Стаття 18 ¹ . Особа з інвалідністю , яка не працює, але бажає працювати, реєструється у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, як безробітна відповідно до Закону України „Про зайнятість населення”.
Рішення про визнання особи з інвалідністю безробітною і взяття її на облік для працевлаштування приймається центром зайнятості за місцем проживання особи з інвалідністю на підставі поданих нею рекомендації МСЕК та інших передбачених законодавством документів.	Рішення про визнання особи з інвалідністю безробітною і взяття її на облік для працевлаштування приймається центром зайнятості за місцем проживання особи з інвалідністю на підставі поданих нею висновку МСЕК та інших передбачених законодавством документів.
Державна служба зайнятості здійснює пошук підходящої роботи відповідно до рекомендацій МСЕК, наявних у особи з інвалідністю кваліфікації та знань, з урахуванням її побажань.	Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, проводить пошук підходящої роботи з урахуванням висновку медико-соціальної експертної комісії, наявних в особи з інвалідністю знань і кваліфікації та з урахуванням її побажань до умов праці.
Державна служба зайнятості може за рахунок Фонду соціального захисту інвалідів надавати дотацію роботодавцям на створення спеціальних робочих місць для осіб з інвалідністю, зареєстрованих у державній службі зайнятості, а також проводити професійну підготовку,	Підприємствам, установам, організаціям та фізичним особам-підприємцям за рахунок коштів Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю надаються дотації на створення робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, зареєстрованих у

<p>підвищення кваліфікації і перепідготовку цієї категорії осіб з інвалідністю у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, як безробітні або такі, що шукають роботу, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>
	<p>Для осіб з інвалідністю, зареєстрованих у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, як безробітні або такі, що шукають роботу, за рахунок коштів Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю проводиться професійна підготовка, підвищення кваліфікації і перепідготовка у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>
	<p>Для працюючих осіб з інвалідністю за рахунок коштів Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю проводиться професійна підготовка, підвищення кваліфікації і перепідготовка за основним місцем роботи, у разі наявності відповідної можливості у роботодавця у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Підприємствам, установам, організаціям, у тому числі фізичним особам, які використовують найману працю, за працевлаштування осіб з інвалідністю за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, можуть надаватися компенсації, визначені Законом України "Про зайнятість населення".</p>	<p>Підприємствам, установам, організаціям та фізичним особам-підприємцям за працевлаштування осіб з інвалідністю за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, надаються компенсації, визначені Законом України „Про зайнятість населення”.</p>

<p>Стаття 19. Для підприємств, установ, організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичних осіб, які використовують найману працю, установлюється норматив робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю у розмірі чотирьох відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за рік, а якщо працює від 8 до 25 осіб, - у кількості одного робочого місця.</p>	<p>Стаття 19. Для підприємств, установ, організацій та фізичних осіб-підприємців установлюється норматив робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю у розмірі шести відсотків середньооблікової кількості штатних працівників облікового складу за місяць з розрахунку повного робочого часу, а якщо працює від 8 до 25 осіб, - у кількості одного робочого місця.</p>
<p>Підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, самостійно розраховують кількість робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю відповідно до нормативу, встановленого частиною першою цієї статті, і забезпечують працевлаштування осіб з інвалідністю. При розрахунках кількість робочих місць округлюється до цілого значення.</p>	<p>Підприємства, установи та організації, фізичні особи-підприємці самостійно розраховують кількість робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю відповідно до нормативу, встановленого частиною першою цієї статті. Під час розрахунків кількість робочих місць округлюється до цілого значення.</p>
<p>Підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, самостійно здійснюють працевлаштування осіб з інвалідністю у рахунок нормативів робочих місць виходячи з вимог статті 18 цього Закону.</p>	<p>Підприємства, установи, організації, фізичні особи-підприємці самостійно проводять працевлаштування осіб з інвалідністю у рахунок зазначеного нормативу робочих місць.</p>
<p>У межах зазначених нормативів здійснюється також працевлаштування осіб з інвалідністю унаслідок психічного розладу відповідно до Закону України "Про психіатричну допомогу".</p>	<p>У межах зазначеного нормативу робочих місць здійснюється також працевлаштування осіб з інвалідністю, які страждають на психічні розлади відповідно до Закону України „Про психіатричну допомогу”.</p>

<p>Виконанням нормативу робочих місць у кількості, визначеній згідно з частиною першою цієї статті, вважається працевлаштування підприємством, установою, організацією, у тому числі підприємством, організацією громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичною особою, яка використовує найману працю, осіб з інвалідністю, для яких це місце роботи є основним.</p>	<p>Виконанням зазначеного нормативу робочих місць вважається працевлаштування підприємством, установою, організацією, фізичною особою-підприємцем відповідної кількості осіб з інвалідністю, для яких це місце роботи є основним.</p>
<p>До виконання підприємствами, установами, організаціями, фізичними особами, які використовують найману працю, нормативу робочих місць, визначеного згідно з частиною першою цієї статті, може бути зараховано забезпечення роботою осіб з інвалідністю на підприємствах, в організаціях громадських організацій осіб з інвалідністю шляхом створення господарських об'єднань підприємствами, установами, організаціями, фізичними особами, які використовують найману працю, та підприємствами, організаціями громадських організацій осіб з інвалідністю з метою координації виробничої, наукової та іншої діяльності для вирішення спільних економічних та соціальних завдань.</p>	
	<p>До виконання підприємствами, установами та організаціями, фізичними особами-підприємцями нормативу робочих місць, визначеного згідно з частиною першою цієї статті, зараховується забезпечення роботою осіб з інвалідністю I групи та осіб з інвалідністю II групи з порушенням зору та/або слуху або інтелектуальними чи психічними порушеннями, які працюють не менш як 20 годин на тиждень за основним місцем роботи на таких підприємствах, в установах,</p>

	організаціях та у таких фізичних осіб-підприємців як одна працююча особа з інвалідністю за двох штатних працівників.
	<p>До виконання підприємствами, установами та організаціями, фізичними особами-підприємцями нормативу робочих місць, визначеного згідно з частиною першою цієї статті, не зараховується:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) особи з інвалідністю, які перебувають у неоплачуваній відпустці; 2) особи з інвалідністю, які проходять професійне навчання за місцем роботи, до укладення трудового договору.
	<p>Центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціальної політики спільно із центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я визначається перелік захворювань, внаслідок яких встановлюється інвалідність, які дають підстави для зменшення нормативу робочих місць, визначеного згідно з частиною першою цієї статті, та показники зменшення нормативу.</p>
	<p>Вимоги до нормативу робочих місць, визначеного згідно з частиною першою цієї статті, не застосовуються до представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності.</p>

<p>Порядок реєстрації у Фонді соціального захисту інвалідів, його відділеннях, строки подання йому звітів про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю, зарахування кількості робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю, контролю за виконанням нормативу робочих місць та перевірки підприємств, установ, організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичних осіб, які використовують найману працю, щодо їх реєстрації у Фонді соціального захисту інвалідів, його відділеннях, подачі щорічного звіту, а також надання державній службі зайнятості інформації, необхідної для організації працевлаштування осіб з інвалідністю, визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Порядок реєстрації підприємств, установ, організацій та фізичних осіб-підприємців та здійснення контролю за виконанням ними зазначеного нормативу робочих місць визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
	<p>Підприємства, установи, організації, фізичні особи-підприємці зобов'язані подавати звітність про працевлаштування осіб з інвалідністю, створення кількості робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю у порядку та в строки, визначені Кабінетом Міністрів України, що не суперечать цьому Закону.</p> <p>Щомісячний звіт подається до 20 числа місяця, наступного після звітного місяця, а щорічний звіт – до 20 січня року, наступного за звітним.</p>
<p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, з метою контролю за виконанням нормативу робочих місць, передбаченого частиною першою цієї статті, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, здійснює перевірки підприємств, установ, організацій, у тому числі</p>	<p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, з метою здійснення контролю за виконанням нормативу робочих місць, передбаченого частиною першою цієї статті, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, проводить перевірки підприємств,</p>

<p>підприємств, організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичних осіб, які використовують найману працю, щодо реєстрації у Фонді соціального захисту інвалідів, подання ними звітів про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю, виконання нормативу робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, у тому числі шляхом його зарахування.</p>	<p>установ та організацій, фізичних осіб-підприємців щодо їх реєстрації, подання ними звітів про працевлаштування осіб з інвалідністю, виконання нормативу робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, у тому числі шляхом його зарахування.</p>
<p>Підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, в яких за основним місцем роботи працює 8 і більше осіб, реєструються у відповідних відділеннях Фонду соціального захисту інвалідів за своїм місцезнаходженням і щороку подають цим відділенням звіт про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю.</p>	
<p>Керівники підприємств, установ, організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, у разі незабезпечення виконання нормативів робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю, неподання Фонду соціального захисту інвалідів звіту про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю несуть відповідальність у встановленому законом порядку.</p>	<p>За незабезпечення реєстрації, неподання звітів про працевлаштування осіб з інвалідністю керівники підприємств, установ та організацій, фізичні особи-підприємці несуть адміністративну відповідальність в установленому законом порядку.</p> <p>Порядок притягнення до адміністративної відповідальності та державні органи, які уповноважуються на стягнення штрафних санкцій з порушників, визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Норматив робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, порядок його встановлення визначаються виключно цим Законом. Якщо</p>	

<p>іншими законами встановлюються нормативи робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, або порядок їх встановлення, відмінні від зазначених у цьому Законі, застосовуються положення цього Закону.</p>	
<p>Стаття 20. Підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, де середньооблікова чисельність працюючих осіб з інвалідністю менша, ніж установлено нормативом, передбаченим статтею 19 цього Закону, щороку сплачують відповідним відділенням Фонду соціального захисту інвалідів адміністративно-господарські санкції, сума яких визначається в розмірі середньої річної заробітної плати на відповідному підприємстві, в установі, організації, у тому числі на підприємстві, в організації громадських організацій осіб з інвалідністю, у фізичної особи, яка використовує найману працю, за кожне робоче місце, призначене для працевлаштування особи з інвалідністю і не зайняте особою з інвалідністю. Для підприємств, установ, організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичних осіб, де працює від 8 до 15 осіб, розмір адміністративно-господарських санкцій за робоче місце, призначене для працевлаштування особи з інвалідністю і не зайняте особою з інвалідністю, визначається в розмірі половини середньої річної заробітної плати на відповідному підприємстві, в установі, організації, у тому числі на підприємстві, в організації громадських організацій осіб з інвалідністю, у фізичної особи, яка</p>	<p>Стаття 20. Підприємства, установи та організації, фізичні особи-підприємці, у яких середньооблікова кількість працюючих осіб становить 8 і більше працівників зобов'язані щомісяця сплачувати внесок на підтримку працевлаштування осіб з інвалідністю.</p> <p>Внесок на підтримку працевлаштування осіб з інвалідністю (далі – внесок) – внесок, збір якого здійснюється до Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення соціальних, трудових, освітніх прав осіб з інвалідністю.</p> <p>Внесок визначається в розмірі 40 % середньої місячної заробітної плати на підприємстві, в установі, організації та у фізичної особи-підприємця (далі – платники внеску) за місяць, за який сплачується внесок, за кожне робоче місце, призначене для працевлаштування особи з інвалідністю і не зайняте особою з інвалідністю. Для підприємств, установ та організацій, фізичних осіб-підприємців із кількістю працівників від 8 до 25 осіб розмір внеску за відповідне робоче місце, призначене для працевлаштування особи з інвалідністю і не зайняте особою з інвалідністю,</p>

~~використовує найману працю. Положення цієї частини не поширюється на підприємства, установи і організації, що повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.~~

~~Порушення термінів сплати адміністративно-господарських санкцій тягне за собою нарахування пені. Пеня обчислюється виходячи з 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, що діяла на момент сплати, нарахованої на повну суму недоїмки за весь її строк.~~

~~Сплату адміністративно-господарських санкцій і пені підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, проводять відповідно до закону за рахунок прибутку, який залишається в їх розпорядженні після сплати всіх податків і зборів (обов'язкових платежів).~~

~~Адміністративно-господарські санкції розраховуються та сплачуються підприємствами, установами, організаціями, у тому числі підприємствами, організаціями громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичними особами, зазначеними в частині першій цієї статті, самостійно в строк до 15 квітня року, наступного за роком, в якому відбулося порушення нормативу, встановленого частиною першою статті 19 цього Закону. При цьому до правовідносин із стягнення адміністративно-господарських санкцій, передбачених цим Законом, не застосовуються строки, визначені статтею 250 Господарського кодексу України.~~

визначається в розмірі 20 % середньої місячної заробітної плати на підприємстві, в установі, організації та у фізичної особи-підприємця.

Внесок не сплачується у випадку, якщо на підприємстві, в установі, організації та у фізичної особи-підприємця виконано норматив, визначений статтею 19 цього Закону.

Дія цього Закону поширюється на відносини, що виникають під час провадження діяльності, пов'язаної із збором та веденням обліку внеску. Дія інших нормативно-правових актів може поширюватися на зазначені відносини лише у випадках, передбачених цим Законом, або в частині, що не суперечить цьому Закону.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику здійснює адміністрування внеску.

Порядок нарахування, обчислення і сплати внеску визначається цим Законом, в частині адміністрування - Податковим кодексом України, та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Кошти, що надходять від сплати внеску та застосування фінансових санкцій відповідно до цього

~~У разі несплати адміністративно-господарських санкцій або пені чи неможливості їх сплати за рішенням суду їх стягнення в примусовому порядку може бути звернено на майно підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичної особи, яка використовує найману працю, в порядку, передбаченому законом.~~

~~Суми адміністративно-господарських санкцій і пені, що надійшли до державного бюджету, використовуються Фондом соціального захисту інвалідів для:~~

~~фінансування цим Фондом заходів, які здійснюються центральними органами виконавчої влади та підпорядкованими їм установами, у тому числі спеціалізованими, і підприємствами, організаціями громадських організацій осіб з інвалідністю, щодо соціальної, трудової, фізкультурно-спортивної (за поданням Національного комітету спорту інвалідів України) та професійної реабілітації осіб з інвалідністю;~~

~~надання підприємствам, установам, організаціям, у тому числі підприємствам, організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичним особам, які використовують найману працю, цільової позики (на поворотній основі з терміном повернення до трьох років) на створення робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, у межах коштів, передбачених на зазначені потреби у відповідному році. Цільові позики підприємствам та організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю надаються лише за наявності рішення центрального органу~~

Закону, не можуть використовуватися на цілі, не передбачені цим Законом.

Сплата внеску здійснюється у національній валюті шляхом внесення відповідних сум внеску на рахунки податкових органів, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для його зарахування.

Платники внеску зобов'язані сплачувати внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця та подавати до податкових органів звітність про сплату внеску.

Днем сплати внеску вважається:

1) у разі перерахування сум внеску з рахунку платника на відповідні рахунки податкового органу - день списання банком або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, суми платежу з рахунку платника незалежно від часу її зарахування на вказані рахунки;

2) у разі сплати внеску готівкою - день прийняття до виконання банком або іншою установою - членом

<p>виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни;</p> <p>надання підприємствам, установам, організаціям, у тому числі фізичним особам, які використовують найману працю, що забезпечують працевлаштування осіб з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних за направленням державної служби зайнятості, компенсацій, визначених Законом України "Про зайнятість населення";</p> <p>надання особам з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних компенсацій, визначених Законом України "Про зайнятість населення";</p> <p>фінансування витрат на професійне навчання осіб з інвалідністю, у тому числі за направленням державної служби зайнятості, на професійне навчання осіб з інвалідністю із числа випускників спеціальних загальноосвітніх шкіл (шкіл-інтернатів), загальноосвітніх санаторних шкіл (шкіл-інтернатів), загальноосвітніх навчальних закладів на спеціалізованих робочих місцях підприємств, організацій осіб з інвалідністю;</p> <p>надання фінансової допомоги на здійснення заходів соціальної, трудової, фізкультурно-спортивної (за поданням Національного комітету спорту інвалідів України) та професійної реабілітації осіб з інвалідністю (відновлення працездатності шляхом забезпечення особи з інвалідністю технічними реабілітаційними засобами, створення умов для заняття фізичною культурою і спортом, оплата навчання та перекваліфікації, створення на робочому місці особи з інвалідністю належних санітарно-гігієнічних, виробничих і технічних умов згідно з індивідуальною програмою</p>	<p>платіжної системи документа на переказ готівки разом із сумою коштів у готівковій формі.</p> <p>Суми помилково сплаченого внеску зараховуються в рахунок майбутніх платежів внеску або повертаються платникам у порядку і строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів</p>
--	---

реабілітації особи з інвалідністю, випуск для осіб з інвалідністю спеціальної літератури та аудіозаписів для їх професійної підготовки), працевлаштування осіб з інвалідністю шляхом створення робочих місць, у тому числі спеціальних робочих місць, а також надання фінансової допомоги на технічне оснащення діючих робочих місць для працевлаштування на них осіб з інвалідністю та на технічне переоснащення виробництва підприємств, організацій громадських організацій осіб з інвалідністю з метою створення додаткових робочих місць і працевлаштування на них осіб з інвалідністю. Фінансова допомога надається лише за наявності рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни;

надання підприємствам, установам, організаціям, у тому числі підприємствам, організаціям громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичним особам, які використовують найману працю, дотацій на створення спеціальних робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю, зареєстрованих у державній службі зайнятості як безробітні або такі, що шукають роботу. Дотації надаються лише за наявності рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю, ветеранів війни;

на функціонування всеукраїнських, державних, міжрегіональних центрів професійної реабілітації осіб з інвалідністю і державних центрів соціальної реабілітації дітей з інвалідністю у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

<p>У разі нецільового використання фінансової допомоги, позики або їх частин підприємствами, установами, організаціями, у тому числі підприємствами, організаціями громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичними особами, які використовують найману працю, або створення ними робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю у меншій кількості, ніж передбачалося умовами надання позики чи поворотної фінансової допомоги, відповідна сума цих коштів, проіндексована з урахуванням рівня інфляції, підлягає поверненню до державного бюджету на підставі відповідного рішення Фонду соціального захисту інвалідів.</p>	
<p>Порядок сплати адміністративно-господарських санкцій і пені до відділень Фонду соціального захисту інвалідів, їх акумуляції, обліку та контролю за їх використанням, а також з урахуванням пропозицій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю – використання цих коштів встановлюється законом.</p>	
<p>Спори, що виникають із правовідносин за статтями 19 і 20 цього Закону, вирішуються Фондом соціального захисту інвалідів або в судовому порядку.</p>	
<p>Фонд соціального захисту інвалідів, його відділення мають право захищати свої права та законні інтереси, у тому числі в суді.</p>	
	<p>Стаття 20¹. Щомісячний розмір внеску, визначений у частині третій статті 20 цього Закону, зменшується за рахунок придбання продукції або послуги, за винятком торгівлі, відповідно виробленої або наданої роботодавцем, який має статус соціального</p>

	<p>підприємства/підприємця або підприємства із захищеною зайнятістю для осіб з інвалідністю.</p> <p>Внесок може бути зменшений до 50 % розміру, який платник внеску зобов'язаний сплатити за місяць, в якому відбулася відповідна закупівля продукції або послуг.</p> <p>Існуюча, але невикористана сума зменшення розміру внеску може бути включена до наступних платежів внеску, але не більше ніж за 6 місяців.</p> <p>Умови, порядок і розміри зменшення щомісячного платежу внеску визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>
	<p>Стаття 20². У разі несвочасної або не в повному обсязі сплати внеску до платника застосовуються фінансові санкції.</p> <p>Рішення, прийняті податковими органами з питань, що належать до їх компетенції відповідно до цього Закону, є обов'язковими до виконання платниками внеску.</p> <p>У разі виявлення своєчасно не сплачених сум внеску платники внеску зобов'язані самостійно обчислити ці внески і сплатити їх з нарахуванням пені в порядку і розмірах, визначених цією статтею.</p> <p>Суми недоїмки стягуються з нарахуванням пені та застосуванням штрафів.</p> <p>Податковий орган у порядку, за формою та у строки, встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, надсилає в паперовій та/або</p>

електронній формі платникам внеску вимогу про сплату недоїмки з внеску.

Вимога про сплату недоїмки з внеску, винесена за результатами документальної перевірки, надсилається (вручається) платнику в порядку, визначеному статтею 42 Податкового кодексу України.

Вимога про сплату недоїмки є виконавчим документом.

Платник внеску зобов'язаний протягом десяти календарних днів з дня надходження вимоги про сплату недоїмки сплатити суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенею.

У разі незгоди з розрахунком суми недоїмки платник внеску узгоджує її з податковим органом шляхом оскарження вимоги про сплату внеску в адміністративному або судовому порядку.

Скарга на вимогу про сплату внеску подається до податкового органу вищого рівня у письмовій формі протягом десяти календарних днів, що настають за днем отримання платником внеску вимоги про сплату внеску, з повідомленням про це податкового органу, який прийняв вимогу про сплату внеску.

Податковий орган, який розглядає скаргу платника внеску, зобов'язаний прийняти вмотивоване рішення та надіслати його платнику внеску протягом 20 календарних днів з дня отримання скарги на адресу платника внеску поштою з повідомленням про вручення або надати йому під розписку. Керівник (його заступник або уповноважена особа) податкового органу може

прийняти рішення про подовження строку розгляду скарги платника внеску понад встановлений строк, але не більше 60 календарних днів, та письмово повідомити про це платника внеску до закінчення 20-денного строку. Якщо вмотивоване рішення за скаргою платнику внеску не надсилається протягом 20-денного строку або протягом строку, подовженого за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) податкового органу, така скарга вважається повністю задоволеною на користь платника внеску з дня, наступного за останнім днем закінчення строків.

Порядок узгодження сум недоїмки з внеску встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У разі якщо згоди з податковим органом не досягнуто, платник внеску зобов'язаний сплатити суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю протягом десяти календарних днів з дня надходження рішення відповідного податкового органу або оскаржити вимогу до податкового органу вищого рівня чи в судовому порядку.

У разі якщо платник внеску протягом десяти календарних днів з дня отримання вимоги не сплатив зазначені у вимозі суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю, не узгодив вимогу з податковим органом шляхом оскарження в адміністративному чи судовому порядку або не сплатив узгоджену суму недоїмки протягом десяти календарних днів з дня

отримання узгодженої вимоги, податковий орган надсилає в порядку, встановленому законом, до підрозділу державної виконавчої служби узгоджену вимогу про сплату недоїмки в електронній формі.

Порядок обміну інформацією між податковими органами та органами державної виконавчої служби визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику.

Вимога податкового органу про сплату недоїмки або рішення суду щодо стягнення суми недоїмки виконується державною виконавчою службою в порядку, встановленому законом.

За рахунок сум, що надходять від платника внеску або від державної виконавчої служби, погашаються суми недоїмки, штрафних санкцій та пені у порядку календарної черговості їх виникнення. У разі якщо платник має несплачену суму недоїмки, штрафів та пені, сплачені ним суми внеску зараховуються в рахунок сплати недоїмки, штрафів та пені у порядку календарної черговості їх виникнення.

На суму недоїмки нараховується пеня з розрахунку 0,1 відсотка суми недоплати за кожний день прострочення платежу.

Податковий орган застосовує до платника єдиного внеску такі штрафні санкції:

1) за несплату (неперерахування) або несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) внеску накладається штраф у розмірі 20 відсотків своєчасно не сплачених сум;

2) за донарахування податковим органом або платником своєчасно не нарахованого внеску накладається штраф у розмірі 10 відсотків зазначеної суми за кожний повний або неповний звітний період, за який донараховано таку суму, але не більш як 50 відсотків суми донарахованого внеску;

3) за неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності про нарахування внеску накладаються штрафи, передбачені за порушення порядку подання інформації про фізичних осіб - платників податків у розмірах та порядку, встановлених статтею 119 Податкового кодексу України.

Нарахування пені, передбаченої цією статтею, починається з першого календарного дня, що настає за днем закінчення строку внесення відповідного платежу, до дня його фактичної сплати (перерахування) включно.

У разі оскарження платником внеску вимоги про сплату недоїмки нарахування пені зупиняється з дня подання скарги до податкового органу або позову до суду.

Про нарахування пені та застосування штрафів, передбачених цим Законом, посадова особа податкового органу у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та

реалізує державну фінансову політику, приймає рішення, яке протягом трьох робочих днів надсилається платнику внеску.

Суми пені та штрафів, передбачених цим Законом, підлягають сплаті платником внеску протягом десяти календарних днів після надходження відповідного рішення. Зазначені суми зараховуються на рахунки податкових органів, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування внеску. При цьому платник внеску у зазначений строк має право оскаржити таке рішення до податкового органу вищого рівня або до суду з одночасним обов'язковим письмовим повідомленням про це податкового органу, яким прийнято це рішення.

Оскарження рішення податкового органу про застосування фінансових санкцій зупиняє перебіг строку їх сплати до винесення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, або судом рішення у справі. Строк сплати фінансових санкцій також зупиняється до ухвалення судом рішення у разі оскарження платником внеску вимоги про сплату недоїмки, якщо застосування фінансових санкцій пов'язано з виникненням або несвоєчасною сплатою суми недоїмки.

Порядок, строки та процедура оскарження вимоги про сплату внеску поширюються на оскарження рішень податкового органу щодо нарахування пені та застосування штрафів.

	<p>Рішення податкового органу про нарахування пені та/або застосування штрафів, передбачених цією статтею, є виконавчим документом.</p> <p>У разі якщо платник внеску не сплатив зазначені в рішенні суми протягом десяти календарних днів, а також не повідомив у цей строк податковий орган про оскарження рішення, таке рішення передається державній виконавчій службі в порядку, встановленому законом.</p> <p>Суми штрафів та нарахованої пені, застосованих за порушення порядку та строків нарахування, обчислення і сплати внеску, стягуються в такому самому порядку, що і суми недоїмки із сплати внеску.</p> <p>Суми штрафів та нарахованої пені включаються до вимоги про сплату недоїмки, якщо їх застосування пов'язано з виникненням та сплатою недоїмки.</p> <p>Строк давності щодо нарахування, застосування та стягнення сум недоїмки, штрафів та нарахованої пені не застосовується.</p> <p>Проведення у справах про адміністративні правопорушення здійснюється в порядку, встановленому Кодексом України про адміністративні правопорушення.</p>
	<p>Стаття 20³. Кошти Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю можуть використовуватися виключно для:</p> <p>надання підприємствам, установам, організаціям, фізичним особам-підприємцям цільової позики (на поворотній основі із строком повернення до трьох років)</p>

на створення робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, у межах коштів, передбачених на зазначені потреби у відповідному році;
 фінансування заходів сприяння зайнятості осіб з інвалідністю, визначених Законом України „Про зайнятість населення”;

фінансування витрат на професійну підготовку, підвищення кваліфікації і перепідготовку осіб з інвалідністю, зареєстрованих у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, як безробітні або такі, що шукають роботу;

надання фінансової допомоги на здійснення заходів професійної реабілітації осіб з інвалідністю (відновлення працездатності шляхом забезпечення особи з інвалідністю технічними реабілітаційними засобами, оплата навчання та перекваліфікації), працевлаштування осіб з інвалідністю шляхом створення та пристосування робочих місць, в тому числі віддалених, на технічне оснащення робочих місць, на яких працевлаштовані особи з інвалідністю;

надання підприємствам, установам та організаціям, фізичним особам-підприємцям дотацій на створення робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, зареєстрованих у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості

	<p>населення та трудової міграції, як безробітні або такі, що шукають роботу;</p> <p>надання підприємствам, установам та організаціям, фізичним особам-підприємцям дотацій на облаштування, пристосування робочих місць для працівників, яким була встановлена інвалідність.</p> <p>фінансування закладів реабілітації осіб з інвалідністю у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 21. Держава гарантує особам з інвалідністю дошкільне виховання, здобуття освіти на рівні, що відповідає їх здібностям і можливостям.</p> <p>Дошкільне виховання, навчання осіб з інвалідністю здійснюється в загальних або спеціальних дошкільних та навчальних закладах.</p> <p>Професійна підготовка або перепідготовка осіб з інвалідністю здійснюється з урахуванням медичних показань і протипоказань для наступної трудової діяльності. Вибір форм і методів професійної підготовки провадиться згідно з висновками медико-соціальної експертизи.</p> <p>При навчанні, професійній підготовці або перепідготовці осіб з інвалідністю поряд із загальними допускається застосування альтернативних форм навчання.</p> <p>Обдаровані діти з інвалідністю мають право на безплатне навчання музики, образотворчого, художньо-прикладного мистецтва у загальних навчальних закладах або спеціальних позашкільних навчальних закладах.</p>	<p>Стаття 21. Держава гарантує особам з інвалідністю дошкільне виховання, здобуття освіти на всіх рівнях освіти, що відповідає їх здібностям і можливостям.</p> <p>Дошкільне виховання та дошкільна освіта осіб з інвалідністю здійснюється в закладах дошкільної освіти.</p> <p>Професійна підготовка або перепідготовка осіб з інвалідністю здійснюється з урахуванням медичних показань і протипоказань для наступної трудової діяльності. Вибір форм і методів професійної підготовки провадиться згідно з висновками медико-соціальної експертизи та висновком про комплексну психолого-педагогічну оцінку, виданому інклюзивно-ресурсним центром.</p> <p>При навчанні, професійній підготовці або перепідготовці осіб з інвалідністю поряд із загальними допускається застосування альтернативних форм навчання.</p> <p>Обдаровані діти з інвалідністю мають право на безоплатне навчання музики, образотворчого, художньо-прикладного мистецтва у закладах позашкільної освіти.</p>

<p>Навчальні заклади надають освітні послуги особам з інвалідністю нарівні з іншими громадянами, у тому числі шляхом створення належного кадрового, матеріально-технічного забезпечення та забезпечення розумного пристосування, що враховує індивідуальні потреби особи з інвалідністю.</p>	<p>Заклади освіти надають освітні послуги особам з інвалідністю нарівні з іншими громадянами, у тому числі шляхом створення належного кадрового, матеріально-технічного забезпечення, універсального дизайну та забезпечення розумного пристосування, що враховує індивідуальні потреби особи з інвалідністю.</p>
<p>Стаття 22. Для реалізації права на професійну (професійно-технічну), фахову передвищу та вищу освіту особами з інвалідністю заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти створюють їм необхідні умови для здобуття відповідної освіти.</p> <p>Прийом на навчання до закладів вищої та фахової передвищої освіти осіб з інвалідністю проводиться на конкурсній основі відповідно до Умов прийому на навчання до закладів вищої та фахової передвищої освіти, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки.</p> <p>Спеціальні умови для здобуття вищої освіти за державним замовленням і за рахунок цільових пільгових державних кредитів надаються:</p> <p>особам з інвалідністю, які не спроможні відвідувати навчальний заклад (за рекомендацією органів охорони здоров'я та соціального захисту населення);</p>	<p>Стаття 22. Для реалізації права на професійну (професійно-технічну), фахову передвищу та вищу освіту особами з інвалідністю заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти створюють їм необхідні умови для здобуття освіти на відповідному рівні.</p> <p>Прийом на навчання до закладів вищої та фахової передвищої освіти осіб з інвалідністю проводиться на конкурсній основі відповідно до Умов прийому на навчання до закладів вищої та фахової передвищої освіти, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки.</p> <p>Спеціальні умови для здобуття вищої освіти за державним замовленням і за рахунок цільових пільгових державних кредитів надаються:</p> <p>особам з інвалідністю, які не спроможні відвідувати заклад освіти (за рекомендацією органів охорони здоров'я та соціального захисту населення);</p>

особам, у яких є захворювання, зазначені у Переліку захворювань та патологічних станів, що можуть бути перешкодою для проходження зовнішнього незалежного оцінювання;

особам з інвалідністю I, II групи і дітям з інвалідністю віком до 18 років, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю.

Прийом до професійно-технічного навчального закладу проводиться шляхом конкурсного відбору вступників на навчання.

У разі складення вступних іспитів з позитивним результатом до професійно-технічних навчальних закладів поза конкурсом зараховуються діти з інвалідністю та особи з інвалідністю, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю.

За інших рівних умов переважне право на зарахування до професійно-технічних навчальних закладів мають особи з інвалідністю та діти з малозабезпечених сімей, у яких:

обидва батьки є особами з інвалідністю;

один з батьків є особою з інвалідністю, а інший помер;

одинок матір є особою з інвалідністю;

особам, у яких є захворювання, зазначені у Переліку захворювань та патологічних станів, що можуть бути перешкодою для проходження зовнішнього незалежного оцінювання;

особам з інвалідністю I, II групи і дітям з інвалідністю віком до 18 років, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю.

Прийом до **закладу професійної (професійно-технічної) освіти**, проводиться шляхом конкурсного відбору вступників на навчання.

У разі складення вступних іспитів з позитивним результатом до **закладу професійної (професійно-технічної) освіти** поза конкурсом зараховуються діти з інвалідністю та особи з інвалідністю, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю.

За інших рівних умов переважне право на зарахування до **закладу професійної (професійно-технічної) освіти** мають особи з інвалідністю та діти з малозабезпечених сімей, у яких:

обидва батьки є особами з інвалідністю;

один з батьків є особою з інвалідністю, а інший помер;

одинок матір є особою з інвалідністю;

<p>батько є особою з інвалідністю та виховує дитину без матері.</p> <p>Під час навчання зазначеним категоріям громадян стипендія (у разі призначення) та пенсія (державна соціальна допомога особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю) виплачуються у повному розмірі.</p>	<p>батько є особою з інвалідністю та виховує дитину без матері.</p> <p>Під час навчання зазначеним категоріям громадян стипендія (у разі призначення) та пенсія (державна соціальна допомога особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю) виплачуються у повному розмірі.</p>
<p>Стаття 23. Жестова мова як мова осіб з вадами слуху є засобом спілкування та навчання і захищається державою.</p> <p>Органи державної влади та органи місцевого самоврядування:</p> <p>сприяють поширенню жестової мови та заохоченню мовної самобутності осіб з вадами слуху;</p> <p>гарантують збереження, вивчення і всебічний розвиток жестової мови, її використання як засобу виховання, навчання, викладання, спілкування і творчості;</p> <p>забезпечують можливість комунікації осіб з інвалідністю з вадами слуху в органах, установах та закладах соціального захисту населення, правоохоронних органах, органах пожежної безпеки, аварійно-рятувальних службах, закладах охорони здоров'я, навчальних закладах тощо;</p> <p>сприяють наданню послуг перекладачів жестової мови громадянам України з вадами слуху, які користуються жестовою мовою;</p>	<p>Стаття 23. Жестова мова як мова осіб з порушеннями слуху є засобом спілкування та навчання і захищається державою.</p> <p>Органи державної влади та органи місцевого самоврядування:</p> <p>сприяють поширенню жестової мови та заохоченню мовної самобутності осіб з порушеннями слуху;</p> <p>гарантують збереження, вивчення і всебічний розвиток жестової мови, її використання як засобу виховання, навчання, викладання, спілкування і творчості;</p> <p>забезпечують можливість комунікації осіб з інвалідністю з порушеннями слуху в органах, установах та закладах соціального захисту населення, правоохоронних органах, органах пожежної безпеки, аварійно-рятувальних службах, закладах охорони здоров'я, закладах освіти тощо;</p> <p>сприяють наданню послуг перекладачів жестової мови громадянам України з порушеннями слуху, які користуються жестовою мовою;</p>

<p>створюють умови для наукового вивчення жестової мови;</p> <p>сприяють використанню жестової мови в офіційних відносинах.</p> <p>Телерадіоорганізації (незалежно від форми власності та відомчого підпорядкування) забезпечують субтитрування або переклад на жестову мову офіційних повідомлень, кіно-, відеофільмів, передач і програм у порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>створюють умови для наукового вивчення жестової мови;</p> <p>сприяють використанню жестової мови в офіційних відносинах.</p> <p>Телерадіоорганізації (незалежно від форми власності та відомчого підпорядкування) забезпечують субтитрування або переклад на жестову мову офіційних повідомлень, кіно-, відеофільмів, передач і програм у порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 24. Після закінчення навчального закладу особам з інвалідністю надається право вибору місця роботи з наявних варіантів або надається за їх бажанням право вільного працевлаштування.</p> <p>При відмові у прийнятті на роботу, ненаданні роботи за спеціальністю особі з інвалідністю, направленій за розподілом після закінчення навчального закладу, або при недодержанні інших умов трудового договору і законодавства про працю підприємство, установа та організація, фізична особа, яка використовує найману працю відшкодовує витрати на її проїзд до місця роботи і назад до місця, де вона проживає, а також витрати на проїзд супровідника, якщо він є необхідним.</p>	<p>Стаття 24. Після закінчення закладу освіти особам з інвалідністю надається право вибору місця роботи з наявних варіантів або надається за їх бажанням право вільного працевлаштування.</p> <p>При відмові у прийнятті на роботу, ненаданні роботи за спеціальністю особі з інвалідністю, направленій за розподілом після закінчення закладу освіти, або при недодержанні інших умов трудового договору і законодавства про працю підприємство, установа та організація, фізична особа, яка використовує найману працю відшкодовує витрати на її проїзд до місця роботи і назад до місця, де вона проживає, а також витрати на проїзд супроводжуючої особи, якщо вона є необхідною.</p>
<p>Стаття 25.</p> <p>Підприємства, установи та організації, фізичні особи, які використовують найману працю, створюють безпечні і не</p>	<p>Стаття 25.</p> <p>Підприємства, установи та організації, фізичні особи-підприємці створюють безпечні і не шкідливі для здоров'я</p>

<p>шкідливі для здоров'я умови праці, вживають заходів до запобігання інвалідності та відновлення працездатності осіб з інвалідністю. У разі працевлаштування особам з інвалідністю забезпечують розумне пристосування робочих місць.</p>	<p>умови праці, вживають заходів до запобігання інвалідності та відновлення працездатності осіб з інвалідністю. У разі працевлаштування особам з інвалідністю забезпечують розумне пристосування робочих місць.</p>
<p>За особами з інвалідністю внаслідок трудового каліцтва або професійного захворювання, які проходять професійну реабілітацію, у тому числі професійну підготовку і перепідготовку згідно з індивідуальною програмою реабілітації, якщо з моменту встановлення інвалідності минуло не більше року, зберігається середній заробіток за попереднім місцем роботи із зарахуванням пенсії по інвалідності протягом строку, передбаченого програмою. У таких випадках відшкодування витрат з урахуванням сплачених сум пенсій здійснюється підприємством, установою та організацією чи фізичною особою, яка використовує найману працю, під час роботи в яких настала інвалідність.</p>	<p>За особами з інвалідністю внаслідок трудового каліцтва або професійного захворювання, які проходять професійну реабілітацію, у тому числі професійну підготовку і перепідготовку з урахуванням висновків медико-соціальної експертної комісії, якщо з моменту встановлення інвалідності минуло не більше року, зберігається середній заробіток за попереднім місцем роботи із зарахуванням пенсії по інвалідності протягом строку, передбаченого програмою. У таких випадках відшкодування витрат з урахуванням сплачених сум пенсій здійснюється підприємством, установою та організацією чи фізичною особою-підприємцем під час роботи в яких настала інвалідність.</p>
<p>Стаття 37. Види необхідної матеріальної, соціально-побутової і медичної допомоги особам з інвалідністю визначаються органами медико-соціальної експертизи в індивідуальній програмі реабілітації. Допомога подається за рахунок коштів Фонду соціального захисту інвалідів.</p>	<p>Стаття 37. Види необхідної матеріальної, соціально-побутової і медичної допомоги особам з інвалідністю визначаються органами медико-соціальної експертизи в індивідуальній програмі реабілітації. Допомога подається за рахунок коштів Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю.</p>
<p align="center">ЗАКОН УКРАЇНИ „ПРО РЕАБІЛІТАЦІЮ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УКРАЇНІ”</p>	
<p>Зміст положення акта законодавства</p>	<p>Зміст відповідного положення проєкту акта</p>
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

особа з інвалідністю - повнолітня особа зі стійким обмеженням життєдіяльності, якій у порядку, визначеному законодавством, встановлено інвалідність;

дитина з інвалідністю - особа до досягнення нею повноліття (віком до 18 років) зі стійким обмеженням життєдіяльності, якій у порядку, визначеному законодавством, встановлено інвалідність;

інвалідність - міра втрати здоров'я у зв'язку із захворюванням, травмою (її наслідками) або вродженими вадами, що при взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження життєдіяльності особи, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист;

втрата здоров'я - наявність хвороб і фізичних дефектів, які призводять до фізичного, душевного і соціального неблагополуччя;

медико-соціальна експертиза - встановлення ступеня стійкого обмеження життєдіяльності, групи інвалідності, причини і часу їх настання, а також доопрацювання та затвердження індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю) в рамках стратегії компенсації на основі індивідуального реабілітаційного плану та комплексного реабілітаційного обстеження особи з обмеженням життєдіяльності;

реабілітація осіб з інвалідністю - система медичних, психологічних, педагогічних, фізичних, професійних,

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

особа з інвалідністю - повнолітня особа зі стійким обмеженням життєдіяльності, якій у порядку, визначеному законодавством, встановлено інвалідність;

дитина з інвалідністю - особа до досягнення нею повноліття (віком до 18 років) зі стійким обмеженням життєдіяльності, якій у порядку, визначеному законодавством, встановлено інвалідність;

інвалідність - міра втрати здоров'я у зв'язку із захворюванням, травмою (її наслідками) або вродженими вадами, що при взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження життєдіяльності особи, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист;

втрата здоров'я - наявність хвороб і фізичних дефектів, які призводять до фізичного, душевного і соціального неблагополуччя;

медико-соціальна експертиза - встановлення ступеня стійкого обмеження життєдіяльності, групи інвалідності, причини і часу їх настання, а також доопрацювання та затвердження індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю) в рамках стратегії компенсації на основі індивідуального реабілітаційного плану та комплексного реабілітаційного обстеження особи з обмеженням життєдіяльності;

реабілітація осіб з інвалідністю - система медичних, психологічних, педагогічних, фізичних, професійних,

трудовах, фізкультурно-спортивних, соціально-побутових заходів, спрямованих на надання особам допомоги у відновленні та компенсації порушених або втрачених функцій організму для досягнення і підтримання соціальної та матеріальної незалежності, трудової адаптації та інтеграції в суспільство, а також забезпечення осіб з інвалідністю технічними та іншими засобами реабілітації і виробами медичного призначення;

реабілітаційні заходи - комплекс заходів, якими здійснюється реабілітація осіб з інвалідністю;

психолого-педагогічна реабілітація - система психологічних та педагогічних заходів, спрямованих на формування способів оволодіння знаннями, уміннями і навичками, надання психологічної допомоги, зокрема щодо формування самоутвердження і належної самооцінки особою своїх можливостей, засвоєння правил суспільної поведінки шляхом здійснення системної навчально-виховної роботи;

професійна реабілітація - система заходів, спрямованих на підготовку особи до професійної діяльності, відновлення чи здобуття професійної працездатності шляхом адаптації, реадаптації, навчання, перенавчання чи перекваліфікації з можливим подальшим працевлаштуванням та необхідним соціальним супроводженням з урахуванням особистих схильностей та побажань особи;

трудова реабілітація - система заходів, розроблених з урахуванням схильностей, фізичних, розумових і психічних можливостей особи і спрямованих на оволодіння трудовими навичками забезпечення трудової діяльності та адаптацію у

трудовах, фізкультурно-спортивних, соціально-побутових заходів, спрямованих на надання особам допомоги у відновленні та компенсації порушених або втрачених функцій організму для досягнення і підтримання соціальної та матеріальної незалежності, трудової адаптації та інтеграції в суспільство, а також забезпечення осіб з інвалідністю технічними та іншими засобами реабілітації і виробами медичного призначення;

реабілітаційні заходи - комплекс заходів, якими здійснюється реабілітація осіб з інвалідністю;

психолого-педагогічна реабілітація - система психологічних та педагогічних заходів, спрямованих на формування способів оволодіння знаннями, уміннями і навичками, надання психологічної допомоги, зокрема щодо формування самоутвердження і належної самооцінки особою своїх можливостей, засвоєння правил суспільної поведінки шляхом здійснення системної навчально-виховної роботи;

професійна реабілітація - система заходів, спрямованих на підготовку особи до професійної діяльності, відновлення чи здобуття професійної працездатності шляхом адаптації, реадаптації, навчання, перенавчання чи перекваліфікації з можливим подальшим працевлаштуванням та необхідним соціальним супроводженням з урахуванням особистих схильностей та побажань особи;

трудова реабілітація - система заходів, розроблених з урахуванням схильностей, фізичних, розумових і психічних можливостей особи і спрямованих на оволодіння трудовими навичками забезпечення трудової діяльності та адаптацію у

виробничих умовах, у тому числі шляхом створення спеціальних чи спеціально пристосованих робочих місць;

фізкультурно-спортивна реабілітація - система заходів, розроблених із застосуванням фізичних вправ для відновлення здоров'я особи та спрямованих на відновлення і компенсацію за допомогою занять фізичною культурою і спортом функціональних можливостей її організму для покращення фізичного і психологічного стану;

соціальна реабілітація - система заходів, спрямованих на створення і забезпечення умов для повернення особи до активної участі у житті, відновлення її соціального статусу та здатності до самостійної суспільної і родинно-побутової діяльності шляхом соціально-середовищної орієнтації та соціально-побутової адаптації, задоволення потреби у забезпеченні технічними та іншими засобами реабілітації;

психологічна реабілітація - система заходів, спрямованих на відновлення, корекцію психологічних функцій, якостей, властивостей особи, створення сприятливих умов для розвитку та утвердження особистості;

соціальна допомога - система заходів, спрямованих на повернення особи до активного життя та праці, відновлення соціального статусу і формування в особи якостей, установок щодо пристосування до умов нормальної життєдіяльності шляхом правового і матеріального захисту її існування, підготовки до самообслуговування з формуванням здатності до пересування і спілкування, повсякденних життєвих потреб тощо;

виробничих умовах, у тому числі шляхом створення спеціальних чи спеціально пристосованих робочих місць;

фізкультурно-спортивна реабілітація - система заходів, розроблених із застосуванням фізичних вправ для відновлення здоров'я особи та спрямованих на відновлення і компенсацію за допомогою занять фізичною культурою і спортом функціональних можливостей її організму для покращення фізичного і психологічного стану;

соціальна реабілітація - система заходів, спрямованих на створення і забезпечення умов для повернення особи до активної участі у житті, відновлення її соціального статусу та здатності до самостійної суспільної і родинно-побутової діяльності шляхом соціально-середовищної орієнтації та соціально-побутової адаптації, задоволення потреби у забезпеченні технічними та іншими засобами реабілітації;

психологічна реабілітація - система заходів, спрямованих на відновлення, корекцію психологічних функцій, якостей, властивостей особи, створення сприятливих умов для розвитку та утвердження особистості;

соціальна допомога - система заходів, спрямованих на повернення особи до активного життя та праці, відновлення соціального статусу і формування в особи якостей, установок щодо пристосування до умов нормальної життєдіяльності шляхом правового і матеріального захисту її існування, підготовки до самообслуговування з формуванням здатності до пересування і спілкування, повсякденних життєвих потреб тощо;

професійна орієнтація - науково обґрунтована система форм, методів, засобів впливу на особу для сприяння її професійному самовизначенню на основі врахування стану здоров'я, освітнього і професійно-кваліфікаційного рівнів, інтересів, здібностей, індивідуальних, психофізіологічних особливостей та потреб галузей економіки;

професійний відбір - науково обґрунтована система визначення ступеня придатності особи до конкретної професії, спеціальності (робочого місця, посади) відповідно до встановлених законодавством нормативних вимог;

професійна адаптація - система заходів, спрямованих на забезпечення успішного професійного становлення працюючої особи, формування в неї професійних якостей, установок, потреби активно і творчо працювати;

психологічна підтримка - система соціально-психологічних, психолого-педагогічних способів і методів допомоги особі з метою оптимізації її психоемоційного стану в процесі формування здібностей і самосвідомості, сприяння соціально-професійному самовизначенню, підвищенню конкурентоспроможності на ринку праці та спрямуванню зусиль особи на реалізацію власної професійної кар'єри;

психолого-педагогічний супровід - системна діяльність практичного психолога та корекційного педагога, спрямована на створення комплексної системи клініко-психологічних, психолого-педагогічних і психотерапевтичних умов, що сприяють засвоєнню знань, умінь і навичок, успішній адаптації, реабілітації,

професійна орієнтація - науково обґрунтована система форм, методів, засобів впливу на особу для сприяння її професійному самовизначенню на основі врахування стану здоров'я, освітнього і професійно-кваліфікаційного рівнів, інтересів, здібностей, індивідуальних, психофізіологічних особливостей та потреб галузей економіки;

професійний відбір - науково обґрунтована система визначення ступеня придатності особи до конкретної професії, спеціальності (робочого місця, посади) відповідно до встановлених законодавством нормативних вимог;

професійна адаптація - система заходів, спрямованих на забезпечення успішного професійного становлення працюючої особи, формування в неї професійних якостей, установок, потреби активно і творчо працювати;

психологічна підтримка - система соціально-психологічних, психолого-педагогічних способів і методів допомоги особі з метою оптимізації її психоемоційного стану в процесі формування здібностей і самосвідомості, сприяння соціально-професійному самовизначенню, підвищенню конкурентоспроможності на ринку праці та спрямуванню зусиль особи на реалізацію власної професійної кар'єри;

психолого-педагогічний супровід - системна діяльність практичного психолога та корекційного педагога, спрямована на створення комплексної системи клініко-психологічних, психолого-педагогічних і психотерапевтичних умов, що сприяють засвоєнню знань, умінь і навичок, успішній адаптації, реабілітації,

особистісному становленню особи, нормалізації сімейних стосунків, її інтеграції в соціум;

психологічна адаптація - система заходів, спрямованих на формування в особи здатності пристосовуватися до існуючих у суспільстві вимог та критеріїв за рахунок присвоєння їй норм і цінностей даного суспільства;

робоче місце особи з інвалідністю - місце або виробнича ділянка постійного або тимчасового знаходження особи у процесі трудової діяльності на підприємствах, в установах і організаціях;

спеціальне робоче місце особи з інвалідністю - окреме робоче місце або ділянка виробничої площі, яка потребує додаткових заходів з організації праці особи з урахуванням її індивідуальних функціональних можливостей, обумовлених інвалідністю, шляхом пристосування основного і додаткового устаткування, технічного обладнання тощо;

індивідуальна програма реабілітації - комплекс оптимальних видів, форм, обсягів, термінів реабілітаційних заходів з визначенням порядку і місця їх проведення, спрямованих на відновлення та компенсацію порушених або втрачених функцій організму і здібностей конкретної особи до виконання видів діяльності, визначених у рекомендаціях медико-соціальної експертної комісії;

реабілітаційний заклад - установа, підприємство, заклад, у тому числі їх відділення, структурні підрозділи, незалежно від форми власності, що здійснює реабілітацію осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю відповідно до державних соціальних нормативів у сфері реабілітації;

особистісному становленню особи, нормалізації сімейних стосунків, її інтеграції в соціум;

психологічна адаптація - система заходів, спрямованих на формування в особи здатності пристосовуватися до існуючих у суспільстві вимог та критеріїв за рахунок присвоєння їй норм і цінностей даного суспільства;

робоче місце особи з інвалідністю - місце або виробнича ділянка постійного або тимчасового знаходження особи у процесі трудової діяльності на підприємствах, в установах і організаціях, **або облаштоване вдома (дистанційно);**

спеціальне робоче місце особи з інвалідністю - окреме робоче місце або ділянка виробничої площі, яка потребує додаткових заходів з організації праці особи з урахуванням **особливостей обмежень її життєдіяльності**, шляхом **використання технічних та інших засобів реабілітації та асистивних технологій;**

індивідуальна програма реабілітації - комплекс оптимальних видів, форм, обсягів, термінів реабілітаційних заходів з визначенням порядку і місця їх проведення, спрямованих на відновлення та компенсацію порушених або втрачених функцій організму і здібностей конкретної особи до виконання видів діяльності, визначених у рекомендаціях медико-соціальної експертної комісії;

реабілітаційний заклад - установа, підприємство, заклад, у тому числі їх відділення, структурні підрозділи, незалежно від форми власності, що здійснює реабілітацію осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю відповідно до державних соціальних нормативів у сфері реабілітації;

<p>догляд за особою з інвалідністю (дитиною з інвалідністю) - сукупність соціальних послуг, спрямованих на соціально-побутову допомогу та підтримку, захист і забезпечення життєдіяльності особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю).</p> <p>Інші терміни, наведені у цьому Законі, вживаються у визначеннях, наведених у <u>статті 1</u> Основ законодавства України про охорону здоров'я та <u>статті 1</u> Закону України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я".</p>	<p>догляд за особою з інвалідністю (дитиною з інвалідністю) - сукупність соціальних послуг, спрямованих на соціально-побутову допомогу та підтримку, захист і забезпечення життєдіяльності особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю);</p> <p>технічний засіб реабілітації - будь-який зовнішній продукт (включаючи пристрої, обладнання, прилади чи програмне забезпечення), спеціально вироблений або загальнодоступний, основною метою якого є підтримка або поліпшення функціонування та незалежності особи та, таким чином, сприяння її добробуту. Технічні засоби реабілітації також використовуються для запобігання порушень та виникнення вторинних станів здоров'я; Інші терміни, наведені у цьому Законі, вживаються у визначеннях, наведених у <u>статті 1</u> Основ законодавства України про охорону здоров'я та <u>статті 1</u> Закону України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я".</p>
<p>Стаття 8. Експертиза професійної придатності осіб з інвалідністю</p> <p>Експертиза професійної придатності повнолітніх осіб з інвалідністю здійснюється медико-соціальними експертними комісіями. До роботи цих комісій залучаються спеціалісти з інженерної психології (психології праці) та психології професійного відбору, педагогічні працівники, що займаються навчанням і професійною підготовкою осіб з інвалідністю, спеціалісти державної служби зайнятості.</p>	<p>Стаття 8. Експертиза професійної придатності осіб з інвалідністю</p> <p>Експертиза професійної придатності повнолітніх осіб з інвалідністю здійснюється медико-соціальними експертними комісіями та/або мультидисциплінарними реабілітаційними командами, що надають реабілітаційну допомогу в реабілітаційних закладах, відділеннях, підрозділах з обов'язковою участю ерготерапевта. До роботи медико-соціальних експертних комісій можуть залучатись спеціалісти з інженерної</p>

<p>Висновок медико-соціальної експертної комісії з професійної придатності включається в індивідуальну програму реабілітації особи з інвалідністю і є підставою для здійснення професійної орієнтації, професійної освіти і наступного працевлаштування з урахуванням побажань і думки особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю - для навчання).</p> <p>Рішення медико-соціальних експертних комісій є обов'язковими для виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, реабілітаційними закладами незалежно від типу і форми власності.</p>	<p>психології (психології праці) та психології професійного відбору, педагогічні працівники, що займаються навчанням і професійною підготовкою осіб з інвалідністю, представники територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p> <p>Висновок медико-соціальної експертної комісії та/або мультидисциплінарної реабілітаційної команди, з професійної придатності включається в індивідуальну програму реабілітації особи з інвалідністю і є підставою для здійснення професійної орієнтації, професійної освіти і наступного працевлаштування з урахуванням побажань і думки особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю - для навчання).</p> <p>Рішення медико-соціальних експертних комісій та/або мультидисциплінарних реабілітаційних команд (щодо професійної придатності), є обов'язковими для виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, реабілітаційними закладами незалежно від типу і форми власності.</p>
<p>Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, у межах своїх повноважень щодо</p>	<p>Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, у межах своїх повноважень щодо</p>

<p>здійснення державної політики у сфері реабілітації осіб з інвалідністю:</p> <p>...</p> <p>сприяє працевлаштуванню осіб з інвалідністю через державну службу зайнятості шляхом організації контролю за дотриманням нормативу робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю і сплатою сум адміністративно-господарських санкцій та пені у разі його невиконання</p>	<p>здійснення державної політики у сфері реабілітації осіб з інвалідністю:</p> <p>...</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>...</p>
<p>Стаття 38. Професійна реабілітація</p> <p>Професійна реабілітація осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю здійснюється відповідно до індивідуальних програм реабілітації осіб з інвалідністю та в разі необхідності супроводжується медичним спостереженням за ними.</p>	<p>Стаття 38. Професійна реабілітація</p> <p>Професійна реабілітація осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю здійснюється відповідно до індивідуальних програм реабілітації осіб з інвалідністю та в разі необхідності супроводжується медичним спостереженням за ними та/або мультидисциплінарними реабілітаційними командами, що надають реабілітаційну допомогу в реабілітаційних закладах, відділеннях, підрозділах з обов'язковою участю ерготерапевта.</p>
<p>Стаття 39. Трудова реабілітація</p> <p>....</p> <p>Трудова реабілітація осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю здійснюється відповідно до їх індивідуальних програм реабілітації та в разі необхідності супроводжується медичним спостереженням за ними.</p>	<p>Стаття 39. Трудова реабілітація</p> <p>Трудова реабілітація осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю здійснюється відповідно до їх індивідуальних програм реабілітації та в разі необхідності супроводжується медичним спостереженням за ними та/або мультидисциплінарними реабілітаційними командами, що надають реабілітаційну допомогу в реабілітаційних</p>

	закладах, відділеннях, підрозділах з обов'язковою участю ерготерапевта.
Закон України Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 32, ст.412)	
<p>Стаття 4. Сфера дії Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на такі сфери суспільних відносин:</p> <p>громадсько-політична діяльність;</p> <p>державна служба та служба в органах місцевого самоврядування;</p> <p>правосуддя;</p> <p>трудові відносини, у тому числі застосування роботодавцем принципу розумного пристосування;</p> <p>охорона здоров'я;</p> <p>освіта;</p> <p>соціальний захист;</p> <p>житлові відносини;</p> <p>доступ до товарів і послуг;</p> <p>на інші сфери суспільних відносин.</p>	<p>Стаття 4. Сфера дії Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на такі сфери суспільних відносин:</p> <p>громадсько-політична діяльність;</p> <p>державна служба та служба в органах місцевого самоврядування;</p> <p>правосуддя;</p> <p>трудові відносини;</p> <p>охорона здоров'я;</p> <p>освіта;</p> <p>соціальний захист;</p> <p>житлові відносини;</p> <p>доступ до товарів і послуг;</p> <p>на інші сфери суспільних відносин.</p>
Норма відсутня	<p>2. У кожній зі сфер суспільних відносин, на які поширюється дія цього Закону, мають вживатися всі належні заходи для забезпечення універсального дизайну, а там, де універсальний дизайн забезпечити неможливо, — розумне пристосування в розумінні, визначеному Конвенцією ООН про права осіб з інвалідністю.</p>
Закон України Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 2-3, ст.11)	

<p>Стаття 17 Використання інформації з Державного реєстру</p> <p>1. Інформація з Державного реєстру використовується з додержанням вимог законів України „<u>Про інформацію</u>” та „<u>Про захист персональних даних</u>” виключно для потреб, визначених цим Законом та законами з окремих видів загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також для призначення всіх видів державної соціальної допомоги та субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, виявлення фактів використання праці неоформлених працівників та порушень законодавства про працю роботодавцями, банками, підприємствами, установами та організаціями з метою її використання для обслуговування громадян (за їхньою згодою або у випадках та порядку, встановлених законодавством у сфері захисту персональних даних) для аналізу зайнятості випускників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, фахової передвищої та вищої освіти та для обміну інформацією з Централізованим банком даних з проблем інвалідності.</p>	<p>Стаття 17 Використання інформації з Державного реєстру</p> <p>1. Інформація з Державного реєстру використовується з додержанням вимог законів України „<u>Про інформацію</u>” та „<u>Про захист персональних даних</u>” виключно для потреб, визначених цим Законом та законами з окремих видів загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також для призначення всіх видів державної соціальної допомоги та субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, виявлення фактів використання праці неоформлених працівників та порушень законодавства про працю, у тому числі невиконання встановленого законодавством нормативу робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, роботодавцями, банками, підприємствами, установами та організаціями з метою її використання для обслуговування громадян (за їхньою згодою або у випадках та порядку, встановлених законодавством у сфері захисту персональних даних) для аналізу зайнятості випускників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, фахової передвищої та вищої освіти та для обміну інформацією з Централізованим банком даних з проблем інвалідності.</p>
...	...

	<p>Інформація з Державного реєстру може надаватися центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю та використовуватися ними з метою здійснення контролю за виконанням роботодавцями встановленого законодавством нормативу робочих місць, призначеного для працевлаштування осіб з інвалідністю.</p>
<p>Законі України “Про колективні договори і угоди” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 36, ст.361)</p>	
Норма відсутня	<p>Стаття 7 після абзацу тринадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:</p> <p>“виконання нормативу робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, у тому числі заходів розумного пристосування зазначених осіб.”.</p>
<p>Закон України „Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., N- 4, ст. 43; 2019 р., № 43, ст. 250, № 76, ст. 2634; 2020 р., N- 26, ст. 954, № 55, ст. 1698)</p>	
Норма відсутня	<p>Стаття 13 частину третю статті 13 доповнити пунктом 22 такого змісту:</p> <p>„22) затверджує порядок забезпечення участі у конкурсі на зайняття посад державної служби осіб з інвалідністю шляхом застосування розумного пристосування, в якому визначаються види</p>

	розумного пристосування та способи їх застосування.”;
	<p>Стаття 22 частину другу статті 22 доповнити абзацом третім такого змісту:</p> <p>„Для осіб з інвалідністю, які бажають взяти участь у конкурсі на зайняття посад державної служби, але за станом здоров’я не мають змоги проходити окремі етапи конкурсної процедури, проводиться спеціальний конкурс у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.”.</p>
Закон України “Про зайнятість населення” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243)	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>20) робоче місце - місце (приміщення), на якому працівник постійно чи тимчасово перебуває в процесі трудової діяльності і яке визначене, зокрема на підставі трудового договору (контракту);</p> <p>21) соціальний захист у разі настання безробіття - комплекс заходів, що передбачений загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням на випадок безробіття та законодавством про зайнятість населення;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>20) робоче місце - місце (приміщення), на якому працівник постійно чи тимчасово перебуває в процесі трудової діяльності і яке визначене, зокрема на підставі трудового договору (контракту);</p> <p>21) сертифікат на навчання особи з інвалідністю - документ встановленого зразка, що дає особі з інвалідністю відповідно до цього Закону право на навчання для підвищення своєї конкурентоспроможності на ринку праці;</p>

	<p>22) соціальний захист у разі настання безробіття - комплекс заходів, що передбачений загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням на випадок безробіття та законодавством про зайнятість населення;</p> <p>...</p>
Положення відсутнє	<p>Стаття 24². Заходи сприяння зайнятості осіб з інвалідністю</p> <p>1. Роботодавцю, який працевлаштовує осіб з інвалідністю, яким надано статус зареєстрованого безробітного, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки компенсується фактичні витрати на оплату праці, але не вище розміру мінімальної заробітної плати, а також витрати на облаштування чи пристосування робочих місць для таких осіб. Загальна тривалість виплати компенсації становить дванадцять місяців.</p> <p>Компенсація, не виплачується у разі, коли щодо роботодавця виконується одна із зазначених умов:</p> <p>1) має заборгованість:</p> <p>перед державним (місцевим) бюджетом;</p> <p>із виплати заробітної плати;</p> <p>із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;</p> <p>із сплати страхових внесків на</p>

загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

2) визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство, або перебуває на стадії ліквідації;

3) визнає свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.

2. Особа з інвалідністю, яка не досягла пенсійного віку, визначеного статтею 26 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування” може одноразово отримати сертифікат на навчання для підвищення своєї конкурентоспроможності на ринку праці.

3. Особа з інвалідністю, яка зареєстрована як безробітна у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, має право на отримання допомоги на здобуття економічної самостійності. Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, можуть забезпечувати супроводження та консультування таких осіб впродовж трьох років після здобуття ними економічної самостійності.

4. У разі працевлаштування за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у

	<p>сфері зайнятості населення та трудової міграції, особі з інвалідністю у разі потреби може забезпечуватися надання соціальної послуги соціального супроводу на робочому місці.</p> <p>5. Фінансування заходів, передбачених цією статтею, здійснюється за рахунок коштів Державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю.</p> <p>6. Порядок здійснення заходів сприяння зайнятості осіб з інвалідністю, а також розмір вартості навчання за сертифікатом, визначених цією статтею, затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
--	---

Народний депутат України

Г.М. Третякова (посв. № 53)

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Третякова Галина Миколаївна
Сертифікат: 12A1C72050EC685404000000C18C040003E80C00
Дійсний до: 21.06.2021 11:36:00

Апарат Верховної Ради України
№ 53д9/1-2021/140130 від 23.04.2021

487704